

Feierstunde in Zorneding op 31 januari 2026

Wonderful, Merciful Savior - Joslin - Selah Cover

<https://www.youtube.com/watch?v=9YWoLoH7fcs>

Jezus spreekt:

„Mijn kinderen, zoals jullie elkaar hartelijk hebben begroet in deze kring, in de vreugde om elkaar weer te ontmoeten in Mijn Geest, zo verblijd ook Ik Mij en is Mijn hart wijd geopend, omdat wij weer tot elkaar zijn gekomen in deze kring, waar Ik Mijn woord verspreid, waar Ik Mijn zegen over jullie uitstort. En daarom is deze dag een feestdag voor Mij, omdat Ik Mijn kinderen mag begiften met Mijn liefde, en voor jullie, omdat jullie Mijn woord mogen ontvangen, het woord dat Ik rechtstreeks uit Mijn hart spreek. Daartussen staat niets, Mijn kinderen. Nu zie Ik jullie aan alsof jullie nooit gezondigd hebben. ‘Zie, Ik maak alles nieuw,’ heb Ik gezegd, en zo spreek Ik ook nu in deze kring, dat Ik jullie allen beschouw in deze eerstelingschap van de liefde, waaruit jullie eens zijn voortgekomen en waarin Ik jullie in deze tijd weer heb geroepen. En alles wat ertussen lag en alles wat nog voor jullie ligt, plaats Ik vrij in Mijn liefde, opdat er op deze dag niets tussen ons is, maar jullie volkomen vrij en onbezwaard Mijn woord kunnen ontvangen, losgemaakt van de wereld, onbelast door wat al gebeurd is, onbelast door wat nog op jullie afkomt. Want nu telt alleen dit ene moment van de eeuwigheid, dat Ik nu open in deze tijd. En als jullie het soms moeilijk vinden om je tot Mij te wenden als de almachtige God, als jullie een slecht geweten hebben omdat jullie gevallen zijn, kijk dan niet naar Mij als God, maar als jullie goddelijke Broeder, die Ik geworden ben in Mijn menswording voor jullie. Een Broeder vol begrip voor jullie fouten en zwakheden, voor jullie strijd en onvolkomenheden. Daar sta Ik naast jullie in jullie levensstrijd, in jullie schaamte en zonde, neem Ik jullie in Mijn armen en zeg Ik: Mijn kind, jij bent ook Mijn broeder, jij bent ook Mijn zuster – vrees niet. Ik, Jezus Christus als jouw Broeder, heb voor jou de weg gebaad naar Mijn goddelijkheid. En zo gaan wij samen: als Broeder en broeder, als Broeder en zuster. Dan kun je Mij al je vertrouwen schenken wanneer Ik zeg: Ik hou van jou, Ik neem je niets kwalijk, Ik begrijp je, Ik heb ook deze strijd gehad als mens, zware strijd, en ben ook soms op het randje gestaan, en toch kon Ik in Mijn mens-zijn geen zonde begaan, want de liefde tot de Vader heeft Mij steeds gered en uit de gedachtegangen van de wereld en de duisternis gehaald. En zo moet het ook bij jullie zijn: dat jullie steeds meer in de liefde tot Mij vrij worden van alle lasten van deze wereld. En weet dit: In elk mens, in elke ziel heb Ik een vrije ruimte geschapen. Wat betekent dat? Deze vrije ruimte is er om het proces van bevrijding van de zonde daarin te beleven. In deze ruimte van jullie ziel begeleid Ik jullie – wanneer jullie vallen, wanneer jullie vergeten dat Ik jullie Vader ben en jullie je weer tot de wereld wenden, wanneer jullie terugvallen in oude begeerten en driften, dan ben Ik bij jullie in deze ruimte, die een ruimte is van goddelijk vergeving en goddelijke barmhartigheid.

In deze ruimte stel Ik jullie vrij om dit proces van loslaten en bevrijding te mogen doorleven. Daarin geef Ik jullie de tijd die jullie nodig hebben, om uiteindelijk en definitief in die toestand te geraken die het Mij toelaat om deze ruimte helemaal en volledig met licht en liefde te overspoelen, en dat is dan de ingeboorte in Mijn Geest. Dat is de daad van voltooiing die Ik bewerkstellig. Maar misbruik deze ruimte van vrijheid niet voor jullie eigen doeleinden. Dat betekent: als jullie voelen dat Ik jullie telkens weer vergeef in jullie gevallen mens-zijn, maak

daar dan geen misbruik van, maar gebruik deze ruimte voor jullie om vooruit te gaan in Mijn begeleidende barmhartigheid en liefde. Wees dus niet bang als jullie vallen, als jullie nog niet vrij zijn van bepaalde aardse gebondenheden of wat het ook maar is. In deze ruimte geef Ik jullie de tijd om stap voor stap vrij te worden, zonder dat Ik jullie dring. Ja, het is ook een ruimte van geduld. Barmhartigheid en geduld zijn één eenheid in de liefde, die over alles waakt. Zo zijn dit nu de woorden voorlopig, Mijn kinderen. Woorden die jullie met vertrouwen moeten vervullen, die jullie harten vrij moeten maken in de zekerheid dat Ik jullie de tijd geef om deze weg met Mij te gaan, vrij van angst en zonder dwang. Ook al zeg Ik dat de tijd dringt, toch is zij van Mij. Ik ben Heer over de tijd en het laatste woord heb altijd Ik, ook over de gebeurtenissen die nog over deze aarde zullen komen. Ik alleen zeg 'nu!' of 'nog niet!', ook al denkt de antichrist in zijn valse geloof dat hij bepaalt wanneer iets gebeurt. Nee, zo is het niet. Ik geef het startschot voor het laatste bedrijf op deze aarde. Amen.

Virtus solis

https://www.youtube.com/watch?v=o6BU2DvAB_s

Ing-Marie leest voor wat zij van de Vader op 25 januari heeft ontvangen: innig geliefde, hemelse Vader in Jezus Christus, dank zij U voor Uw lokken en fluisteren, tot aan duidelijk roepen, al de hele ochtend. Uit de bron, die U in mijn hart bent, stijgen gevoelens, impulsen, gedachten op, en zij zeggen mij de huidige naam van de bron: 'Ik heb jou nieuw nodig!'

Jezus neemt over:

„Ja, Mijn dochter, Ik heb jou nieuw nodig! Ik heb jou in de voorbije maanden zo toebereid, dat het Nieuwe uit Mij nu door jou kan stromen. Ik heb Mijn kleine werktuig, waarmee Ik al enige werkzaamheden heb verricht, nogmaals van de werkbank genomen waarop Ik het had neergelegd, totdat Mijn tijd gekomen was, om het in Mijn vuur met een laatste fijnslijping te voorzien. Zo doe Ik het met al Mijn uitverkoren werktuigen, die Mij hun ja hebben gegeven of zullen geven tot bewerking uit Mijn hand. Zoals Ik Mij van oudsher mannen en vrouwen heb uitgekozen om in tijden van omwenteling, in tijden van het Nieuwe, voor Mij in de profetische dienst te werken. En naargelang de maat van hun taak kregen zij hun fijnslijping. Aan Mijn geliefde dienaar Jesaja moesten de lippen zelfs door een engel met gloeiende kolen gereinigd worden, om hem als Mijn werktuig te kunnen gebruiken.

Laat Mij nu jullie blik richten op 'het Nieuwe' dat Ik heb voorbereid en spoedig tot geboorte wil brengen.

Ik bouw Mijn Vredesrijk.

Als jullie met geestelijke ogen konden zien in welke mate de fundamenten daarvoor al gelegd zijn, zouden jullie versteld staan. En uit dat versteld staan zou pure begeestering kunnen ontstaan, wanneer de deels al lang bestaande fundamenten zich oprichten en, geleid door Mijn hand, hun plaats innemen. Die heb Ik, grotendeels in het verborgene – zoals het ook vandaag nog gebeurt – gevuld met Mijn nieuwe wijn. Hun kracht, hun moed en hun wijsheid gaan ver uit boven hun werkelijke levensleeftijd.

Wanneer dan de kostbare nieuwe bouwstenen, die Mijn Vredesrijk nodig heeft om in de glans van Mijn zon te bloeien, tot geboorte komen, zich invoegen in het bestaande om samen te werken met de reeds geborenen, dan bruist de jubel van een nieuwe schepping door de hemelse gewesten. Heb Ik niet gezegd: 'Er zal een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zijn'? Mijn woorden, eenmaal uitgesproken, zullen nooit vergaan totdat zij vervuld zijn. Dat gebeurt eerst in het geestelijke en openbaart zich vervolgens in het deels materiële en materiële gebied, totdat alles wat Mijn leven draagt, weer omgevormd is en terug in het geestelijke vaderland.

Voor jullie is dat vandaag nog een ver uitzicht, daarom laten we nu samen kijken naar wat vandaag al in het verborgene opgroeit: Tot jullie en daarmee ook tot Mijn vreugde heb Ik zeer vele van Mijn grootste kostbaarheden uit Mijn schatkamer geroepen en rond Mijn troon verzameld, om hun te vragen of zij bereid zouden zijn de Nieuwe Aarde te bevolken, om daar het Vredesrijk 'zoals in de hemel, zo ook op aarde' op te bouwen.

Wie met wakkere ogen naar de kinderen kijkt die nu bij jullie geboren worden, die al opgroeien, alsook naar velen van de reeds volwassenen, ziet Mijn licht uit hen stralen.

Voorzorgsmaatregel heb Ik hen in families en gebieden geplaatst waarin zij aan hun aardse uitdagingen wel kunnen groeien, maar niet verloren zullen gaan – voor Mij en voor Mijn Rijk. Dank U, Mijn Jezus, hoe wonderbaarlijk U mij daarbij helpt, dat ik de indrukken en beelden die U in mijn hart laat opkomen, in begrijpelijke woorden mag neerschrijven. Ik hou zo veel van U. Amen.

De voortzetting heeft Jezus mij na de volgende prediking gedicteerd, die weliswaar de toestand en ondergang van ons bestaande wereldsysteem betreft, maar niet in hopeloosheid blijft steken, doch in heerlijkheid eindigt. Het zijn eigen waarnemingen en studies, samen met fragmenten uit verschillende predikingen.

Lieve broeders en zusters, of we het nu willen zien of niet, de voorbereidingen van de vijand voor het eindtijdelijke, antichristelijke rijk draaien op volle toeren. En juist in deze tijd is het profetische woord van God extreem belangrijk.

Het nieuwe Vredesrijk dat God plant, kan niet in het oude wereldsysteem worden ingepast. Wanneer er iets nieuws komt, moet het oude wijken en dat kan behoorlijk pijnlijk zijn, want niets zal blijven zoals het nu is. We worden uit onze comfortzone en uit geliefde gewoontes gerukt, waarin zoveel mensen gewoon maar wat zitten te suffen. Voor de meesten moet alles liefst zo blijven als het is, maar als we vanuit Gods perspectief kijken, zien we dat miljoenen mensen verloren gaan als ze niet bereid zijn tot verandering.

De wereld bevindt zich in ernstige tijden – veel ernstiger dan de meesten willen toegeven. Dan helpt alleen maar afschermen of het hoofd in het zand steken, nietwaar? Nee, het is tijd om afscheid te nemen van onze huidige situatie zoals die nu is. Dat er momenteel een grote ombreingsfase gaande is, zien inmiddels zowel wereldmensen als christenen. Alles wat we kennen, wordt in deze omwenteling gegooid.

Enorme schokken zullen ook in Europa, in de Duitstalige landen plaatsvinden. Dat kan van alles zijn: noodsituaties, economische ineenstortingen, dreigende bankfaillissementen,

kunstmatig veroorzaakte economische knelpunten; het kunnen ook oorlogshandelingen zijn, want juist daaraan werken de wereldwijde elites met man en macht, zoals we zien. Deze lijst zou nog pagina's lang door kunnen gaan, maar laten we ons dat maar besparen. Wat is dit allemaal? Zoals al gezegd: dit zijn de antichristelijke voorbereidingen op wereldheerschappij – en Satan is de heerser van deze wereld. Maar juist in deze verwrongen situatie tonen profetische woorden een totaal andere perspectief. En dit is het goede nieuws: aan de ene kant hebben we de duisternis, die steeds scherper en duidelijker naar voren komt, maar aan de andere kant hebben we het opkomen van het licht! Want tegelijkertijd met het onkruid is ook Gods zaad gegroeid en rijp geworden voor de oogst! Jezus heeft dit gelijkenis van het onkruid en de tarwe aan de discipelen en aan ons verteld (Matteüs 13:24) – met het oog op onze tijd. De knechten vragen de heer des akkers of ze het onkruid, dat samen met de tarwe opkomt, eruit moeten trekken om te beschermen wat God geplant heeft. Hij zegt: “Nee! Laat beide samen groeien tot de oogst, en in de tijd van de oogst zal Ik de maaiers zeggen: Verzamel eerst het onkruid bijeen en bind het in bossen om het te verbranden, maar breng de tarwe bijeen in Mijn schuren.” De tarwe, de goede zaad, is rijp voor de oogst, en oogst is schok.

Ook daar is alles in beweging! Wie een beetje verstand heeft van landbouw, weet dat de oogsttijd veel onverwachte dingen met zich mee kan brengen. Er kan bijvoorbeeld een onweer opkomen voordat de oogst binnen is. Dan moeten allen het veld op om binnen te halen wat anders verloren of bedorven zou gaan. Dan kan niemand gewoon werken volgens vaste kantoortijden, maar als het moet dag en nacht, want de goede oogst moet binnengehaald worden – in de landbouw, net als in het Koninkrijk van God.

Juist voor deze oogstfase die nu komt, beloven profetische woorden ons de ondersteuning, ja zelfs de deelname van de Ruach Ha Kodesh, de Geest van God, de kracht van God. In de Handelingen van de Apostelen wordt benadrukt: “Wij, de geroepenen, de aan God toegewijden, zullen groeien in de gaven van God, in genade en waarheid!” – Er zullen nooit eerder geziene uitstortingen van de Heilige Geest plaatsvinden, met evangelisatie van ongekende omvang, met machtige krachtswaardes, tekenen en wonderen, met genezing en bevrijding van mensenmassa's die Jezus als hun Heer en Redder, als hun Koning aannemen.

Daarmee zijn we weer bij datgene wat de Vader nieuw maakt. Daarom zegt Jezus in zoveel openbaringen telkens opnieuw: “Bereid jullie voor!” – Ja, de tijd van kleine herstelwerkzaamheden is voorbij. Als wij willen standhouden en onze opdracht willen uitvoeren, onze roeping willen leven en vervullen, dan moeten wij datgene wat ook wij met onze wedergeboorte – als doopgeschenk van God – in onze wieg hebben meegekregen, aannemen, nee, naar ons toe trekken!

Jezus zegt daarbij: “Mijn geliefden, het gaat er niet om nu nog te vragen dat Ik jullie dit of dat zou geven, of het nu voorziening, gezondheid of kracht betreft – nee, jullie hebben alles van Mij ontvangen wat jullie nodig hebben om oogsthulpers en daarmee bouwers van Mijn vrederijk te zijn. Open jullie harten! Laat ze door Mij verruimen tot vaten die Mijn liefde in volheid, in overvloedige mate, kunnen opnemen! Deze Mijn liefde is het die alle in jullie sluimerende doopgaven tot leven wekt en die Mijn Ruach Ha Kodesh tot bloei, tot branden, tot uitstorting zal brengen. Denk niet na over hoe dat kan gebeuren, maar geef je volledig over aan Mij, jullie Koning en Bevrijder!

Ik, Jahweh, Die Ik Ben, plaats jullie op de plek, in de taak die Ik samen met jullie heb voorzien – als Mijn lichtzuilen in Mijn vrederijk! Dit zal de plaats, de tijd en de situatie zijn waarin Mijn wil met jullie 'Ik wil!' één wordt, en waarin overal iets nieuws en wonderlijks zal gebeuren en ontstaan!

Mijn geliefde zonen en dochters, acht jezelf niet te klein of onwaardig om samen met jullie Koning en Vader te werken. Ik heb jullie waardig gemaakt, doordat Ik het jullie, als Jezus, als Mensenzoon, heb voorgeleefd. Ik was mens zoals jullie, maar heb in de periode van ongeveer dertig jaar, tot aan Mijn openbare optreden als Zoon van God, dag en nacht, ieder ogenblik van Mijn leven, met iedere ademtocht, de bron van de Godheid in Mij, de goddelijke geestvonk, die in zijn wezen is zoals God Zelf, omdat hij uit God is, gezocht, verlangd, gebeden om haar te doen opwellen, om hem tot bloei te brengen.

De Godheid in Mij was bedekt, zoals bij jullie, maar Ik heb jullie met de uitstorting van de Heilige Geest met Pinksteren Mijn Ruach Ha Kodesh gezonden, opdat jullie met Hem zouden kunnen samenwerken, groeien, tot bloei komen, ja, branden. Jullie zien dat Ik jullie na Mijn hemelvaart niet als wezen heb achtergelaten, want jullie hebben nu Mijn Heilige Geest aan jullie zijde, en als jullie het toelaten, brandt Zijn vuur in en door jullie. Zoek en vind de bron van de Godheid in jullie en smelt in bovenaardse liefde met haar, met Mij, samen. Amen en Amen.”

Voorstel- en gespreksronde

Zowel de individuele uitspraken van de broeders en zusters als de persoonlijke vaderwoorden zijn in het algemeen waardevol; iedereen kan er zeker iets voor zichzelf uit aannemen.

U: Ik wil jullie iets vertellen wat ik rond de kersttijd heb meegemaakt. Ik ben naar Rosenheim gereden om de daklozen een kleine vreugde te brengen. Daar ontmoette ik een man die in de ingang van een bankfiliaal wilde overnachten. Ik ging naar binnen en vroeg hem of hij een hete soep wilde. Hij nam die graag aan, en toen begon hij te huilen en raakte in een stroom van leed, van pijn, van woede en verwijten, en hij vertelde me steeds weer dat hij verschrikkelijke dingen had gezien, afgehakte ledematen en dergelijke. Toen legde ik mijn hand op zijn schouder, maar dat hielp niet, en toen vroeg ik hem of hij Jezus Christus kende; toen sloeg hij driemaal een kruisteken en zei iets dat ik niet begreep, het was in zijn taal; maar daarna wendde hij zich tot mij en kon ik hem recht in de ogen kijken en zei: “Jezus Christus houdt van jou.”

Toen gebeurde er iets: de naam van Jezus en het feit dat deze man geliefd wordt, maakten een einde aan die hele stroom van pijn en leed. Prachtig, nietwaar?

∞

G: Ik ben bijna 90 jaar oud en ben in 1991 door de geschriften van Jakob Lorber tot een dieper begrip van Jezus gekomen. Inmiddels heb ik een directe verbinding met Jezus. Ik kan met Hem spreken, Hij spreekt met mij, waarbij ik persoonlijke boodschappen ontvang die alleen voor mij bestemd zijn, en dan weet ik dat ik volledig op Hem kan vertrouwen, want zonder Hem kan men niet leven. Je denkt de hele dag aan Hem, en alles wat je doet is ondergeschikt aan Zijn liefde. Toen ik bij Lorber kwam, woonde ik in Nederland en had daar ook een groep, vergelijkbaar met hier, waar ik wekelijks mededelingen over Jezus gaf. Ik gaf ook lezingen en ben nu heel blij dat ik Samuel heb leren kennen en het directe vaderwoord

door hem, dat voor ons allen geldt en dat zich volledig richt op het komende vreedrijk van vrede – ik ben blij dat ik dat nog mag meemaken.

Jezus zegt hierover:

“Mijn zoon, zie, wanneer twee mensen samen een weg gaan en hetzelfde doel hebben en met dezelfde ogen de weg bekijken, en elkaar helpen en ondersteunen en vol vreugde samen gaan, vol vreugde dat men zo iemand aan zijn zijde heeft, van wie men weet: deze mens houdt van mij. En zie, zo iemand ben Ik voor jou, Mijn zoon. Wij zijn in de geest reeds één geworden; eigenlijk scheidt ons niets meer van elkaar. Toch heb Ik nog een paar kleine steentjes op je weg gelegd die nog opgeruimd moeten worden, die wij samen moeten verwijderen. Maar in deze overgave waarin jij staat, zal dat gemakkelijk zijn. En jij weet het en Ik weet het, dat jij alles zult aannemen wat nog komt in deze tijd waarin jij nog op deze aarde blijft.

En, Mijn zoon, je kunt Mij gerust zeggen of je nog langer op deze aarde wilt blijven; Ik laat dat aan jou over. Als je zegt: ‘Mijn Vader, ik geloof dat het genoeg is’, dan zal Ik je komen halen. En als je zegt: ‘Mijn Vader, ik wil nog meemaken wat er in deze laatste tijd op deze aarde gebeurt’, dan laat Ik je nog enige tijd in het lichaam, opdat ook jouw wens vervuld wordt en opdat de maat vol wordt die jij jezelf hebt gesteld vóór deze incarnatie op deze aarde, toen wij elkaar eens aankeken, toen Ik de weg voor jou had uitgestippeld en jij sprak: “Ja, Vader, dat is de weg die ik wil gaan. Maar als ik U verlies, haal mij dan alstublieft terug op deze weg, want anders ga ik niet.” – En Ik heb jou beloofd:

“Ja, Mijn zoon, Ik haal je terug wanneer jij je in de wereld verliest, maar het kan zijn dat dit jou pijn zal doen.” –

En jij zei: “Vader, het is goed, ik zal het aannemen zoals U het voor mij hebt voorbereid.” – En zo is het gekomen, Mijn zoon, en zo is alles goed voor jou, alles is goed. Amen.

∞

Mi: Ik heb het gevoel dat mijn grootste werkpunt is om de Vader te accepteren zoals Hij werkelijk is: pure liefde. Ik heb altijd dit slechte vaderbeeld, deze slaande, driftige stiefvader van vroeger. Dat is mijn probleem; ik lijk niet in staat te zijn het oude los te laten, mij onvoorwaardelijk in Zijn armen te laten vallen, of hoe je het ook wilt noemen. Ja, dat is mijn hoofdprobleem, dat ik geen toegang tot de Vader krijg of dat ik Hem steeds weer verlies. Het is als een blokkade die het onvoorwaardelijk loslaten verhindert.

I: Mag ik daar iets over zeggen? Wijzelf hebben niets te maken met dit onvoorwaardelijke; wij hoeven alleen te geloven dat Hij de onvoorwaardelijke liefde is. Daarin kunnen wij ons laten vallen zoals wij zijn.

Mi: Ja, maar ik voel dat iets mij blokkeert, mij afremt, dat is alles wat ik wil zeggen. Ik kan het niet eens onder woorden brengen, ik kan het niet beschrijven; het is als een barrière, en als die breekt, dan is alles in orde, dat weet ik.

Sa: Ik zie in jouw ziel dat er iets is, een tegenkracht die jouw liefde tot de Vader onderdrukt. Je kunt over de barrière heen kijken, je ziet wat er aan de andere kant is, en toch kun je er niet overheen komen.

Mi: Precies zo zou je het kunnen benoemen. Voor mij is de vraag: Wat kan ik doen, moet ik überhaupt iets doen, moet ik loslaten? Dat is voor mij eigenlijk altijd het punt: waar begint het dat ik iets kan of zou moeten doen, en waar niet? Want de Vader zegt altijd dat wij zelfstandige kinderen moeten zijn. Waar is het punt waarop ik gewoon moet loslaten en zeggen: Vader, hier, ik leg het in Uw handen, ik leg het onder Uw kruis.

Sa: De Vader wil iets tegen jou zeggen:

“Mijn zoon, zie, wat jou van Mij scheidt, dat laat Ik om bepaalde redenen toe. Ik wil dat jouw verlangen naar Mij nog sterker wordt. Ik wil dat jouw ziel volledig vervuld wordt van de behoefte en de kracht van overgave aan Mij, zodat deze barrière, deze ‘schijnwand’, noem Ik haar, want zij bestaat niet werkelijk, maar is een gedachteconstructie, zal instorten. En zie, nog een klein stukje van de weg zul jij zo verder gaan als je nu gaat. Jij hebt de juiste instelling gevonden om de christelijke weg te gaan. Ik heb jou geplaatst in het licht van de waarheid, Ik heb jou geplaatst op de wegen die naar Mij leiden. Ja, vele wegen leiden naar Mij – jij weet het – maar er is slechts één weg mét Mij.

Je gaat al deze ene weg met Mij. En wanneer jouw verlangen sterk genoeg is geworden, zodat je niets anders meer kunt denken en doen dan alleen Mijn liefde te zoeken en lief te hebben, dan zal Ik jou schenken: de vernietiging van datgene wat ons nog van elkaar scheidt. Maak je daarom geen zorgen, alles is goed. Ga de weg verder zoals je die tot nu toe gaat, en het liefdesverlangen in jou zal verder groeien. Blijf in vertrouwen en in liefde tot Mij, zoals jij dat kunt; wees niet bang, geloof niet dat je te weinig liefhebt. Mijn liefde zal steeds sterker worden in jou, dat is wat jij zo vurig verlangt, en dat zal Ik jou schenken, Mijn zoon. Verkramp daarom niet en geloof niet dat je iets verkeerd doet. Het is goed zoals het nu is, en zo zal het blijven totdat wij elkaar eens en spoedig in de armen zullen sluiten – Vader en zoon. Amen.”

∞

H: Ik ben al lange tijd op de geestelijke weg. Ik ben sinds langere tijd lichamelijk erg verzwakt en weet nu niet: moet ik naar een verzorgingshuis gaan of hoe gaat het nu verder...?

Jezus zegt hierover:

“Mijn zoon, je hebt al veel meegemaakt in je leven, veel hindernissen heb je al overwonnen, maar er staat nog een grote hindernis voor je. En jij probeert deze hindernis te overwinnen door te zeggen: ‘Mijn Vader, Uw wil geschiede, niet mijn wil. Ik weet dat Uw wil volmaakt is en dat alles wat U toelaat of verhindert, altijd uit Uw hart komt en goed voor mij is.’

En zo zeg Ik jou, Mijn zoon: Blijf in dit bewustzijn. Nu gaat het er eerst om dat jij jouw weg heel intens samen met Mij gaat. Niet wat jij voor andere mensen kunt doen als goddelijke opdracht is nu belangrijk, want jij moet jezelf in jouw hulpbehoevendheid vinden en deze hulpbehoevendheid moet jou nog in diepere nederigheid voeren, zodat jouw ziel zich geheel en al kan laten vallen in Mijn geest, zodat er ook tussen ons niets meer staat, Mijn zoon, dat wens Ik ook voor jou.

En Ik heb jou een eenvoudige ziel gegeven, een eenvoudig bewustzijn; jij bent een rechtlijnig mens, ga jouw weg daarom verder in deze directheid. Wat er ook mag komen, Ik ben bij jou, Ik steun jou, Ik houd jou vast, Ik heb jou lief. Amen.”

∞

Y: Ik ga bewust de weg met Jezus sinds 2008, ben al in verschillende kringen geweest en sinds ik een dictafoon heb aangeschaft, wat Jezus mij heeft aangeraden, spreekt Hij steeds meer, steeds langer door mij en ook heel veel privéopenbaringen, een paar officiële. Maar ik moet zeggen: sinds dat moment zijn Jezus en ik in de liefde zo samengegroeid, zo hart in hart, dat ik eigenlijk alleen nog de behoefte heb om Hem toe te behoren en Hem alles te geven en voor alle eeuwigheid aan Zijn zijde te blijven. En ja, ik heb Hem alle beloften gegeven die men kan geven, steeds weer alle ja-woorden. Hij dringt met Zijn geest door alle cellen van mijn ziel, van mijn lichaam; Hij overstroomt mij als het ware telkens opnieuw. Dat is op een aangename manier inspannend en maakt zeer gelukkig.

Hij zegt echter ook dat Hij nu met mij mijn belangrijkste hindernis wil aanpakken en dat is een vrij sterke gevoeligheid voor verstoringen. Wanneer ik met Hem aan het spreken ben en er is ergens een geluid dat misschien iets zou kunnen betekenen, dan val ik al als dan val ik er als het ware uit, uit de energie, en dat is natuurlijk heel slecht. Hij zei daarover:

“Mijn dochter, Ik geef je Mijn overwinningskracht; vraag Mij erom, zodat Ik je kan helpen dit probleem op te lossen, zodat je weer rust en vrede in je hart hebt en niet meer uit je concentratie valt.”

Verder heeft Hij de laatste tijd steeds weer benadrukt dat het belangrijk is dat iedereen deze weg naar Zijn hart serieus neemt en aan zichzelf werkt, dat men alle concentratie legt op de vereniging met Hem. Hij raadt iedereen aan om nu intensief aan zichzelf te werken, dichterbij Hem te komen, elke dag, elk uur, elk rustig moment te benutten om dichterbij Hem te komen.

∞

C: Met mij gaat het eigenlijk best goed op dit moment. Ik ben veel met Jezus in de stilte en probeer eigenlijk, wanneer het kan, elke minuut te benutten om in stilte met Hem te zitten, zonder te lezen en zonder iets te doen. Maar ja, vaak spreek ik ook met Hem en wandel ik met Hem door het bos. En ja, de laatste tijd ontvang ik ook veel van Hem in mijn hart, dat ik mijn hart nog meer voor Hem moet openen. En ja, ik heb nog één ding, een probleem, namelijk dat ik mij snel opwind en ga huilen wanneer ik mij aangevallen voel, en dan probeer ik mij te verdedigen, hoewel ik eigenlijk weet dat ik dat niet zou moeten doen – maar ik weet niet hoe ik daaruit moet komen. Het is zo'n impulsieve reactie, ik kan er niets tegen doen, het overkomt mij gewoon.

Sa: Maar dat houdt jou ook in de nederigheid. Het helpt jou klein te blijven. Jezus wil nog iets tegen jou zeggen:

“Mijn dochter, een grote liefde voor Mij heeft zich in jouw ziel verspreid. Ja, jij bent eigenlijk als twee mensen: het ene deel van jou is al helemaal ingeboren in Mijn liefde en kan niet meer ademen zonder Mijn geest – en het andere deel is nog zozeer mens. Maar je zult zien dat, wanneer het goddelijke, het geestelijke deel in jou nog sterker is geworden, het dit

menselijke deel in jou zal overwinnen, zodat het één geheel wordt in Mij. De donkere plekken van jouw ziel zullen dan verlost worden, want Mijn liefde is licht en het duister is slechts schaduw, daar waar geen licht is. En wanneer het licht steeds groter en sterker wordt, dan verdwijnt de duisternis vanzelf. En zo zal het ook bij jou zijn, dat jij dan zult staan in deze vrijheid en losheid van de liefde, waar jij zo naar verlangt. Amen.”

∞

L: Mijn wens is dat de Vader volledig in mij opstaat. Dat is werkelijk mijn wens. Maar ik zie nog wel dat er donkere plekken zijn die ook met kwetsbaarheid te maken hebben. En daar worstel ik nu steeds weer tussen licht en duisternis. Mijn verlangen is dat mijn ziel nog zuiverder wordt en dat ik alles goed samen met de Vader leer overwinnen. En mijn grootste wens is dat Hij in mij opstaat. Dat is mijn grootste wens. Dat is alles.

∞

A: Intussen sta ik al op een goed fundament waarop ik met Jezus ga. Twee jaar geleden ben ik begonnen naar een vrije kerk te gaan, waar geleerd wordt om met de Heilige Geest te leven, maar ook om in de Bijbel te lezen, op Zijn woord te letten, op Zijn woord opmerkzaam te zijn. Dat heeft mijn leven echt totaal veranderd. En sindsdien kom ik dag voor dag, maand voor maand dichterbij God en leer Ik Hem beter kennen. Mijn leven is echt positief veranderd. En een vriendin vroeg me gisteren waar ik dit jaar eigenlijk naar uitkijk. Er zijn veel kleine dingen, maar waar ik het meest naar uitkijk, is om Jezus nog beter te leren kennen, en al die kleine bouwplaatsen die ik heb samen met Hem aan te pakken. Want ik weet dat ik daardoor dichterbij Hem kom en Hem beter leer kennen. En tegelijkertijd word ik vrijer en word ik meer de persoon die Hij eigenlijk voor mij bedoeld heeft. ∞H: Ik heb eigenlijk niet veel te zeggen. Ik ben dankbaar voor wat er momenteel gebeurt in de wereldsituatie. Voor mezelf heb ik vastgesteld: als ik het gewoon allemaal toelaat en denk: ‘Vader, U zult het wel regelen’, dan gaat het veel beter met me. Ik ben vanbinnen eigenlijk heel tevreden, of Jezus nu met me praat of niet – ik weet dat Hij er is. Het is alsof ik in een bootje zit en me gewoon laat meevoeren. Wat er ook komt, ik weet dat ik ooit wel ergens aankom. Dat is zo’n innerlijke zekerheid, die er waarschijnlijk ook voor zorgt dat ik vaak kalm blijf, terwijl ik me vroeger altijd heel erg opwond. Nu denk ik vaak: zo zal het wel moeten zijn. En de mensen begrijpen vaak niet waarom ik daar niet meer op spring. Ik zou willen dat veel meer mensen dat kunnen bereiken, dan zouden veel dingen vast een stuk eenvoudiger worden, vooral in de omgang met elkaar.

Sa: Dan heeft Jezus in jouw levensbootje al aan de storm gezegd: “Wees stil.” Dat zegt Hij nu tegen jou. Hij gaat al met je mee. Die gelatenheid en die innerlijke vreugde, misschien een kort moment van opwinding, dat heb je misschien nog wel, maar dat kalmeert meteen weer. Een zekere impulsiviteit zit in ons, dat is niet erg. God heeft Zichzelf ook in bepaalde situaties vertoerd over de mensen op deze aarde – een goddelijke verontwaardiging. Wij zijn Zijn kinderen en daarom mogen we ons ook best even opwinden, maar dat moet snel weer in evenwicht komen door de liefde, door het mededogen, dan is het goed. Dan hoef je geen slecht geweten te hebben als je je een keer opwindt. ∞

Mo: De laatste tijd is de band met Jezus steeds intenser geworden. Nu in januari heb ik het thema sterven of overgang naar het hiernamaals heel geconcentreerd gekregen. Begin januari is mijn zus overleden en nu Klaus (Klaus organiseerde de broedertreffen in

Nesselwangen en zorgde voor het eten). En als er iemand in mijn omgeving sterft, dan zie ik altijd hoe de mensen door de tunnel gaan – en bij iedereen gaat het anders of verloopt het anders. Ik heb Klaus gezien, hoe hij erdoorheen ging. Voor de drempel stond hij lang naast Jezus, voordat hij helemaal overging. Ik heb er al velen zien overgaan, maar de meesten gaan niet met Jezus mee. Maar aan de overkant wordt iedereen die met Jezus overgaat gevierd. De Sylvia, mijn overleden zus, en Klaus hebben elkaar een keer in Überlingen ontmoet en zijn vandaag hier. Klaus zal nu zijn taak in het hiernamaals en vanuit het hiernamaals vervullen.

Ma: Ja, ik ben eigenlijk sinds vorig jaar redelijk tevreden, omdat ik merk dat het in veel opzichten ergens omhoog gaat. Vooral bij mijn man is er veel veranderd en ik was zo gelukkig. En de Vader stuurt mij ook naar plekken waar Hij mij nodig kan hebben. Hij spreekt met mij en toont Zich op allerlei verschillende manieren. Maar ik heb wel één probleem: van mijn vier kinderen hebben de tweeling zich sinds anderhalf jaar van mij afgekeerd. Mijn hart bloedt de hele dag door. Ik weet dat de Heer mij wil voorbereiden. Ik weet dat Hij mij dit heeft gestuurd. Maar nu... sinds zondag breekt het eruit. Het is alsof het alleen nog maar bloedt in deze pijn, maar ik neem hem aan, die pijn. Toch weet ik niet hoe lang ik dit vol kan houden. Vader, ik zeg het eerlijk: ik neem deze pijn aan en ik ben bereid. Ik weet dat alles wat U mij stuurt goed is. Met ieder ander mens kan je makkelijk afstand nemen, maar bij je eigen kind is dat iets wat niet te verdragen is. Ik wil dit graag samen met de Vader doormaken, omdat ik weet dat het goed is en ik weet dat Hij het mij heeft gestuurd. Een dag voordat ze weggingen, begonnen ze plotseling ruzie met mij, en toen merkte ik: dit is geen ruzie van hén. Er had zich iets opgehoopt over vele jaren, vooral in de coronatijd. Ik heb de Vader al om vergeving gevraagd, de kinderen om vergeving gevraagd. Ik was toen vreselijk opgewonden en bang. En al die dingen zijn nog steeds aanwezig bij hen. De Vader zei dat ik geduld moet hebben. Hij heeft mij het beeld gegeven van de verloren zoon die weer thuiskomt. Dat zal een groot feest worden – en daarmee heb ik mezelf getroost. En ik geloof Hem dat ook. Maar als dat jaren gaat duren, weet ik niet of ik er niet aan kapotga. Het spijt me, dat moet ik eerlijk zeggen. Ik weet niet, ik voel me niet zo sterk dat ik dit kan verdragen.

I: Mag ik iets zeggen? Ik heb een vergelijkbare situatie. Ik heb vijf kinderen, drie dochters en twee zonen. De zonen hebben zich allebei van mij afgekeerd. Mijn oudste zoon al meer dan twaalf jaar geleden, en mijn andere zoon, met wie ik heel close was en hij met mij, anderhalve maand geleden. Nee, ik voel niet wat jij voelt, omdat de Vader mij vanaf het begin heeft gezegd: “Jullie kinderen zijn niet jullie kinderen. Het zijn Mijn kinderen, die Ik aan jullie heb toevertrouwd.” Deze zin staat in mijn hart gegrift en die voorkomt die pijn. Ik weet: het zijn Zijn zonen en ik heb ze losgelaten. Ik weet dat ze in de allerbeste handen zijn. Maar als ik met mijn pijn steeds weer aan dat besef blijf schudden...? Vroeger heb ik mezelf die pijn verboden, maar ik ben erin gegroeid om het te aanvaarden. Ja, nu is die pijn niet meer verboden, maar ik heb geaccepteerd dat het Zijn zonen zijn. Hij heeft het beste plan voor hen. En als ze zich nu een tijdje van hun moeder moeten losmaken – het is altijd maar voor een tijdje. Mijn oudste zoon – ik kreeg hem toen ik 18 was – heeft dingen met mij meegemaakt waarbij hij tekort is gekomen. Hij heeft inmiddels aan een zus laten weten dat hij mij heeft vergeven, maar hij wil me niet ontmoeten om niet weer iets op te rakelen. Dat kan ik allemaal begrijpen – en zo laat ik het.

Ma: Heel belangrijk dat je dat nu hebt gezegd. Loslaten. Maar er was wel zo'n nauwe band. Maar het klopt wel, ik moet nog meer loslaten...

Sa: De Vader zegt tegen Ma:

„Mijn kind, Ik heb jouw hart gekruisigd, net zoals Mijn hart gekruisigd werd. Jij hebt deel aan de pijn die Ik gevoeld heb toen Mijn kinderen Zich van Mij afkeerden, en die Ik nu nog steeds voel, nu Mijn kinderen Zich van Mij afwenden. In deze pijn van jouw ziel, in deze pijn van jouw hart kun je helemaal één met Mij worden, want als wij ons in de pijn verenigen, dan blijft uiteindelijk alleen helende liefde over. Daarom neem de woorden van je zuster aan, maar neem ook deze woorden aan: Wanneer de pijn komt, schenk Mij dan jouw hart, dan geef Ik Mijn gekruisigde hart erbij, en dan gaan wij samen de opstanding in, Mijn dochter. Dat is toch wat jij zo vurig verlangt: deze vrijheid van de ziel, deze losmaking van alle aardse ballast, deze vrijheid van de liefde. Je weet: alleen de liefde maakt vrij.

Daarom heb de moed om de pijn in te gaan, want de kern van de pijn, de bron van de pijn, is liefde. Dat zul je dan samen met Mij herkennen, in de eenheid en in de bevrijding van alles wat nog gebonden is. Amen.“∞

C: Ik ben min of meer opgegroeid in verbinding met Jezus. Mijn vader heeft verschillende geestelijke boeken geschreven en lezingen gegeven. Voor mij was het heel normaal dat men over de verbinding met de wereld aan gene zijde sprak. Onder andere heeft hij een biografie geschreven over de voormalige katholieke pastoor Johannes Gräber. Ik heb die ooit tientallen jaren geleden gelezen.

En onlangs kwam er in een rondschrijven de oproep om toch de Bijbel te lezen. Die had ik tot nu toe niet gelezen. Maar ik dacht: Oké, daar heb je nu een taak, want ongeveer vier weken daarvoor had iemand mij aangesproken of ik een nieuwe uitgave van het Nieuwe Testament van Gräber kon uitgeven, omdat de oude boeken allemaal met kleine letters zijn en dus moeilijk leesbaar. Toen dacht ik: Nou, dat past eigenlijk heel goed bij de biografie. En ik moet zeggen: het zijn 600 pagina's en het is heel veel werk geweest. Maar ik heb me er echt intensief mee beziggehouden, hoe het was in de tijd van Jezus, wat Hij 2000 jaar geleden tegen de discipelen zei, en ik heb dat toen vergeleken met de huidige tijd. Waar ik nu zeg: de mensen hebben eigenlijk niets geleerd. Wat Jezus destijds gezegd heeft over hoe de wereld verandert, is precies wat wij nu aan den lijve ondervinden. Daarom heb ik me ook echt verheugd over deze taak, omdat de verbinding met Jezus duidelijk intenser is geworden.

Waar ik momenteel over nadenk: ik heb een gezondheidsprobleem, en ik weet niet of dat een aanval is die ik op de een of andere manier moet afweren en geduldig moet ondergaan, of dat het een beproeving is waarin ik voorbereid word op een taak. Ik neem het nu eerst maar gewoon aan... eerst aannemen, dan komt de rest vanzelf wel.

Sa: Wat je eerder aanhaalde, de woorden die Jezus 2000 jaar geleden gesproken heeft, dat waren geestelijke zaden die Hij in de ziel van de aarde gelegd heeft en die nu ontkiemen. De meeste zaden hebben bijna 2000 jaar overwinterd in de kou van deze wereld, maar nu is de lente aangebroken, nu zullen de zaden die in goede aarde gevallen zijn, opkomen. En dat is precies wat het nieuwe vredesrijk nu inluidt.

De woorden van Jezus zijn goddelijke energieën die zich nu ontplooiën, in deze tijd – ook door ons heen.

Ga: De dood van Klaus heeft mij heel erg bedroefd en dat doet het nog steeds, vooral omdat we elkaar goed kenden, vaak 's avonds bij hen thuis bij elkaar zaten... en dat het nu zo snel ging en dat Christine nu zo alleen achterblijft. Klaus had de visie om in de eindtijd in Gasthof Adler een avondkeuken te beginnen en te voeden wie niets meer hebben. Klaus is nu bij Jezus in de geestelijke wereld en verzorgt daar de geestelijk armen. Dat heb ik toen aan Christine geschreven, want dat voelde voor mij zo kloppend aan. En hij helpt niet alleen de geestelijk armen in het hiernamaals, hij werkt nu ook vanuit de geestelijke wereld lichtvol in op deze aarde, en dat is dan toch weer heel geruststellend.∞

W: Ik ben allereerst ook heel blij en dankbaar dat ik vandaag hier mag zijn. De woorden die vandaag al gesproken zijn, hebben mij heel veel gegeven. Ja, zoals mijn vrouw al zei, het met Klaus heeft ons allebei heel erg geraakt. Verder moet ik zeggen: we zijn zelf twee jaar geleden door een behoorlijk diep dal gegaan, maar op dit moment heb ik weer het gevoel dat het heel goed gaat, ik ben weer een beetje op een hoogte aangekomen en ik verheug me dat kleine dingen of gebeden nu juist vervuld worden. Het gaat dus goed, ook al waren twee weken geleden mijn bronchiën zo dicht dat, toen ik 's avonds de trap opging naar de slaapkamer, ik zo'n ademnood had dat ik dacht: nu stik ik. En dat is echt een heel naar gevoel, maar ja, ik wist: dit is maar voor korte tijd, dit gaat weer voorbij, en nu is het echt weer goed geworden, ja, op dit moment ben ik heel tevreden.∞

E: Ik was de laatste twee weken ontevreden, omdat het zo op en neer ging, ik heb ook gemord, hoewel ik Jezus helemaal niet wil bedroeven. En pas de laatste kundgabe van Samuel heeft mij getroost, toen kreeg ik weer vreugde. Ik weet niet wat er met me aan de hand was, ik heb toch al in december 1992 erkend wie Jezus werkelijk is, zo'n ervaring, zo'n vreugde, en nu weer zo'n gemor... ik weet het ook niet. 'Waarom bij ons en bij mij', zo heb ik gedacht, ik heb het steeds weer weggedrukt, maar het kwam steeds weer terug, zo'n ontevredenheid, dat ken ik helemaal niet van mezelf.

Sa: Misschien moest er iets aan de oppervlakte komen, iets wat in de verborgen ruimtes van je ziel voor jou verborgen was; op een gegeven moment moet toch alles verwerkt en verlost worden, en misschien is dit nu net het proces waarin iets naar boven komt en in jou vrij wordt. Het gaat er ook om dat je je niet schaamt voor zulke gedachten, maar dat je je toestand aanvaardt, want het moet voor jou zichtbaar worden, anders kan het niet verlost worden; dan breng je het naar Jezus – maar geloof niet dat het jou van Hem scheidt.

Hij is het juist die deze sluizen opent, zodat jou iets bewust wordt, en Hij weet hoe jij dan zult reageren – dan staat Hij je bij. Je bedroeft Hem dus niet, maar Hij wil samen met jou nog verborgene dingen in jou verlossen. Soms zijn het grote problematieken en conflicten, soms zijn het heel kleine, subtiele uitdagingen die je misschien helemaal niet herkent, die komen dan steeds weer terug, totdat je je daarin herkent en aanvaard hebt. Maar het is niet zo dat je je daarover moet grammen of morren, integendeel: Verheug je dat het er is, en dat het nu vrij wordt, dat je in deze zielengebieden nu vrij kunt worden met de hulp van Jezus. Dit gebeurt in die vrije ruimte waarover Hij daarnet in het Woord gesproken heeft. Daarin komen deze dingen naar boven, en dan hebben we de tijd en de ruimte om samen met Hem een

proces van bevrijding door te maken. Dat kan ook langer duren, maar de tijd geeft Hij ons dan ook als dat nodig is.

J: Ja, dat is interessant met die processen, zulke heb ik twee keer doorgemaakt. Het waren twee scheidingen, en ik heb ook kinderen... en dat zag er ook zo uit alsof alles zich volledig van mij afscheidde, weet je... dat zijn processen. We zeggen: "Ja Vader, ik hou van U en wil U volgen", maar: theorie en praktijk... In mijn geval is het zo dat ik naar de aarde ben neergedaald, waarbij de Vader iets met mij van plan is, en daarvoor wil Hij mijn ziel in een bepaalde structuur brengen, in een goddelijke structuur. Daar zijn schicksalsschläge voor nodig, zodat het ego instort, gelouterd wordt – in mijn geval was dat zo. Zodat dan in die vernedering de Vader op de eerste plaats komt. Als je het lot aanvaardt, wat vaak pas achteraf mogelijk is, en steeds bij Jezus blijft, dan vindt er een zekere opname in de ziel naar de Vader toe plaats.

Dat is een massieve beslissing: hang ik meer aan mijn familie, hang ik meer aan de wereld, of wat er op dat moment ook speelt, of is Jezus altijd de Eerste, is Hij voor mij het belangrijkste in het leven. Dit absolute ja wil Jezus van ons hebben. De Vader wil de volkomen overgave. Hij heeft tegen mij gezegd: "Mijn zoon, jouw weg is volkomen gepland, je hoeft je nergens meer zorgen over te maken, je hoeft alleen maar de weg te gaan, je hoeft niet na te denken, je hoeft geen angst te hebben, wees vol vertrouwen.

Sa: Jezus zegt: "Mijn zoon, het enige wat je moet doen, is Mij liefhebben, en vanuit die liefde je medemensen liefhebben, meer is er niet nodig, je hoeft je nergens om te bekommeren. Wees Mij trouw in de liefde, dan verzorg Ik jou in alles."

Mi: Dat is een serieuze zaak, ik heb nog steeds dat veiligheidsdenken, maar eigenlijk is dat onzin...

Sa: Het hangt ervan af op welk punt van dit proces je op dit moment staat. We zijn niet allemaal even ver op het geestelijke pad, en als je nog niet in dat volkomen vertrouwen kunt binnengaan, heb je wereldse zekerheden nodig, dat is dan ook goed op dat moment. Als je je alleen prettig voelt als je 5000 euro of meer op de bank hebt staan, dan is het op dat moment goed als je Jezus daarbij liefhebt en daardoor dieper in het vertrouwen komt; op het verdere pad zal dat wereldse veiligheidsbehoefte dan vanzelf van je afvallen. Maar zolang je het nog nodig hebt, geloof ik dat het verkeerd is om jezelf te dwingen tot iets wat je nog niet kunt, omdat het geloof nog niet genoeg ontwikkeld is. Als je aan het begin van het geestelijke pad staat, is misschien eerst iets anders belangrijk, dan werk je bijvoorbeeld aan de liefde voor je medemensen, en dan komt de rest vanzelf wel.

Of een mens gezond is of misschien afhankelijk van medicijnen speelt ook een rol in de overgave. Om te zeggen: „Lieve Vader Jezus, ik neem dit misschien levensbelangrijke medicijn nu niet meer in, maar vertrouw U mijn leven toe“, zo ver zijn is al de hoogste graad van het christelijke leven. Maar moet dat zo zijn? De Vader helpt ons gedegenereerde mensen ook door medicijnen heen – en dat is goed zo. Als je een gat in je tand hebt, ga je naar de tandarts, dan kun je ook niet zeggen: „Jezus, maak mij even een vulling“; Hij zou het kunnen, maar zo ver zijn we in het geloof nog niet dat Hij dat kan bewerkstelligen.∞

Ui: Dat heeft mij net veel gebracht. Ik wil Jezus ook boven alles liefhebben, alleen nog Hem, dat is wat ik wil. Maar het gaat nog niet zoals ik wil. Daarom raakt wat Jezus tegen Mi. zei

ook mij. Er zit ergens, geloof ik, nog een blokkade... ik wil het graag, maar het lukt niet, ja, ik ben gewoon nog niet daar waar ik naartoe wil. Ik wil vooruitkomen, ik wil naar Jezus toe, maar er is ergens een barrière.

Sa: Als ik naar jouw ziel kijk, maak ik me absoluut geen zorgen over jou, Jezus is zo dicht bij je...

Ui: Maar ik voel dat niet...

Sa: Misschien moet bij jou het verlangen nog zo sterk worden dat die barrière dan als het ware uiteenspat, dat ze verdwijnt. Jezus staat immers direct achter die muur met open armen, dat voel je toch al, je voelt Zijn uitgestrekte armen, dat is het verlangen in jou, dat is Zijn verlangen naar jou.[∞]

C: Ik heb deze ronde heel verrijkend gevonden, ik heb er heel veel uit meegenomen. Het gaat bij mij op dit moment zo: als ik stil ben, voel ik Jezus vaak heel dichtbij, maar ik kom ook snel weer naar buiten. En mijn grote wens zou zijn dat ik helemaal één met Hem ben, en ook Zijn liefde meer mag doorgeven, wat me niet altijd lukt. Ik heb momenteel het gevoel dat Jezus behoorlijk aan het werk is bij mij, omdat er steeds weer dingen naar boven komen die ik niet zo graag zie, maar als ik ze dan aan Jezus overdraag, helpt Hij mij. Ik merk ook dat er in de school veel agressie om me heen is, daar moet ik extreem oppassen dat ik dat niet overneem en toelaat. Aan de andere kant heb ik een collega van wie ik heel veel kan leren, ze is niet echt gelovig, maar ze heeft zoveel liefde. Met haar geef ik samen les in een klas, omdat de klas zo moeilijk is. Ze heeft een liefde en een geduld, daar kan ik veel van leren.

Sa: Bij ieder mens uit zich de liefde op een andere manier, en vaak merken we het zelf niet hoeveel liefde we verspreiden als Gods kind. Dan is de vreugde groot als je thuiskomt en de Vader zegt: „Kijk eens wat Ik door jou heen heb kunnen doen.“ – En jij zegt: „Oh, dat heb ik helemaal niet geweten.“ – Dat is dan een prachtige verrassing. Er gebeurt zoveel in het verborgene in het geestelijke, wat wij niet zien, dat mag je niet onderschatten. Jij bent een echt Gods kind, geloof dat.

G: Ik weet dat Jezus van mij houdt sinds ik op de wereld ben, en toch kan ik dat vaak helemaal niet geloven, en dan denk ik bij mezelf: Waarom verloopt mijn hele leven eigenlijk zonder die grote hindernissen die ik overal hoor, alles is altijd zo gemakkelijk goed gegaan, het is nooit zo geweest dat ik wanhopig was, of dat er ooit een probleem ontstond waarbij ik dacht: Dat is gewoon niet mogelijk, dat gaat gewoon niet. En ja, ik heb kortgeleden gelezen, daar zegt Jezus: „Mijn hoogste prioriteit is het verlossingswerk.“ – En mijn grootste wens is dat ik Hem op de een of andere manier daarbij kan helpen, misschien kan ik dat ook, maar ik weet het niet...

Sa: (Nachtrag: Dat men zijn leven, ook als er moeilijke situaties waren en zijn, onproblematisch bekijkt, ligt vooral daaraan dat men een nederig en dankbaar mens is – niet onverschillig of gevoelloos, dat kan ook, maar dat is niet in de zin van de liefde.)

Als een mens goed doet, dan doet Jezus dat altijd door de mens heen. Als je het heel precies bekijkt, staat iedere mens met lege handen voor God, omdat Hij de goede werken door de mens heen doet. Daarom is het helemaal niet belangrijk om te zeggen: „Ik heb

goede werken gedaan.“ – De werken volgen ons weliswaar na, maar eigenlijk is dat wat ons navelgt in de goddelijke Geest: de liefde die we in vrije wil aan de werken geven, volgt ons na, niet het werk zelf, dat doet eigenlijk God. Men hoeft niet te denken dat men grootse goede dingen moet doen, alleen de overgave aan de liefde telt.

Als ik in het blijvende hiernamaals eens voor Jezus sta, zal ik zeggen: „Ik heb niets, ik breng geen werken mee. Ik heb U erkend, ik ken Uw liefde, ik weet hoezeer U van mij houdt. Mijn leven was en is één enkele daad van Uw barmhartigheid, U bent alles en ik ben niets, maar door de liefde bent U in mij en ben ik in U.“[∞]

R, man van G: Het gaat mij net zo als H., maar waar ik nog grote problemen mee heb: Als we 's avonds gaan zitten voor het stille kwartiertje, dan komt alles wereldse weer terug, en dat is zo moeilijk om dat weer weg te krijgen – dat gedachtenkarussell. Maar over het geheel genomen moet ik zeggen: Als ik zo op mijn aardse leven terugkijk, ben ik altijd geleid geworden – in mijn jeugd, toen het huwelijk, de kinderen... en zo ver als mijn vrouw en de kinderen al zijn, wil ik ook wel komen. Ja, het is allemaal een groot geschenk. Er zijn geen problemen in de familie, ook niet in de uitgebreide familie; toch vier kinderen, acht kleinkinderen, twee schoonkinderen, en dat past allemaal. Sa: Dat zal wel zijn redenen hebben, dat jullie behoedzamer door het aardse leven geleid zijn. Nu staat Jezus achter jullie en neemt jullie allebei in de armen, Hij legt Zijn armen over jullie beider schouders.[∞]

T: Ja, als je hoort wat hier gesproken wordt, dat is interessant, sommige broeders en zusters moesten toch heel wat doormaken, dat hoort erbij, het heeft zijn geestelijke zin. Wat ik merk, is hoe de kring hier steeds meer samen groeit richting één familie, een zekere geestelijke rijpheid; als we het vergelijken, een paar jaar geleden waren we nog lang niet zo ver. Ik ben heel tevreden op mijn weg met Jezus, Hij helpt mij heel erg veel in het dagelijks leven, Hij is bij mij, en Hij heeft mij een tijd geleden gezegd dat ik Hem in de natuur zal ontmoeten. Dat was inderdaad het geval: kort voor Kerstmis heb ik tijdens een bergtocht Jezus ontmoet – in mensengedaante, maar ik heb Hem niet herkend. Het was een jonge man van ongeveer 36 jaar, goed uitziend. Hij kwam snel van de berg af en ik heb hem aangesproken dat het hem in de stille tijd zo gehaast maakte. Hij zei op zijn Beiers: „Je hebt gelijk, je hebt gelijk, ik heb er net ook over nagedacht.“ – En op de een of andere manier merkte ik dat hij me zelfs wilde aanraken, maar ik heb hem niet herkend. We hebben toen gepraat, hij moest nu in de stille tijd wat rustiger te werk gaan, ja, dat nam hij goed op. Hij had een heel milde, zachte stem, en op het laatst zei hij dat hij nu verder moest naar zijn kinderen. Ik dacht: naar zijn eigen biologische kinderen als gezinspapa, omdat ik hem niet herkende. (Dat klopt ook bij Jezus.) En hij zei nog: „Ja, ik moet tot rust komen.“ Maar het was zo dat op dezelfde dag Pia een Vaderwoord voor mij heeft gekregen, en daarin zei Hij dat Hij mij ontmoet had, en dat het in de toekomst vaker zal gebeuren. Het was een geweldig gebeuren; hoe lang het nodig is om überhaupt te begrijpen dat je Jezus al op aarde kunt ontmoeten. Hij heeft al vaker persoonlijk met mij gesproken, maar tijdens deze tocht had ik een goede verbinding met Jezus en heb ik ook in de geest veel met Hem gesproken. Het was een wonderbaarlijk gebeuren, waarvoor ik van harte wil bedanken.[∞]

R: Met mij gaat het sinds dit jaar eigenlijk steeds weer echt goed, er zitten wel kleine dalen in, en dan moet ik zeggen: daar heb ik al woorden van Jezus gekregen via Samuel en van Viktoria: gewoon geduld hebben, nemen zoals het komt, dus niet willen, en dat neem ik ook aan, ook al komen er soms weer twijfels aan mezelf.

Wat mij momenteel een goed gevoel geeft, was dit profetische woord van Reinhard Hirtler (YouTube: Prophetische Perspektive 2026), waarin hij zei dat je dit jaar heel erg moet oppassen op je gedachten, omdat de tegenpartij zich zo slim in je gedachten binnensluipt dat je het vaak helemaal niet merkt, en dat is mij dit jaar heel bewust geworden. Ik ben wel een paar keer erin getrapt, maar het ging eigenlijk relatief snel dat ik het dan merkte.

Als voorbeeld: begin dit jaar was er in de kleine kudde een discussie, toen dachten we: „Precies dat is het, hoe slim en achterbaks het negatieve komt aanzetten. Daar ontbrak de gedachtencontrole.“ – Maar vorige week is het mij ook weer overkomen. Ik had een meningsverschil met mijn baas, maar niet vanwege mijzelf, maar ik ergerde me omdat hij in mijn ogen een collega steeds onrechtvaardig behandelde. Toen ben ik ertussen gesprongen. Dat heeft me twee dagen lang innerlijk beziggehouden, zodat ik om een gesprek heb gevraagd en me heb verontschuldigd, omdat dat eigenlijk niet mijn stijl is. Maar het irriteerde me gewoon, en toen hebben we het uitgepraat en hij zei: „Goed, het is oké, alles weer goed.“ – Daarom zijn gedachtencontrole en aandachtigheid heel belangrijk. Ja, en dat ik het hartgevoel weer terugkrijg zoals ik het eerder had.

I: Ik wil jullie deelgenoot maken van een reusachtig grote vreugde die mij in het nieuwe jaar is geschonken, waarbij ik weer heb gemerkt hoe God-Vader wonderen laat gebeuren bij mensen. Ik mocht een man bijna drie jaar lang begeleiden. Hij kwam toen naar mij toe met de diagnose dat hij niet lang meer te leven had vanwege een hersentumor en longkanker. In die jaren mocht ik God zo dicht bij hem brengen, want voor hem was er daarvoor alleen maar een onpersoonlijk universum. Hij werd zo dankbaar... en begin van het jaar komt er een WhatsApp van hem dat hij weer bij de controle is geweest, en dat er nergens meer iets te vinden was, geen kanker, geen tumor. Ik heb hem in mijn hart gevierd... dit gevoel in mijn hart, dat heb ik eigenlijk nog nooit zo gehad, omdat het voor mij zo'n geschenk is dat ik daarbij mocht zijn, en dit wonder zo mag meemaken, en ja, dit jaar gaat het mij echt goed, de hele tijd.∞

A: Ik had een tijdje het gevoel... alsof een levensfase werd afgesloten. Ik had om een bepaalde reden een voormalige professor gebeld, die nu al op vrij hoge leeftijd is, en toen dacht ik: „Oh, met hem had je zo veel gemeen.“ – En hij zei dat zijn kinderen zijn nalatenschap niet willen en dat dan alles voor niets is geweest. En op de een of andere manier is afsluiten nu ook voor mij een thema, en ik moet en wil veel loslaten... en vraag me af waar al dat verzamelen eigenlijk goed voor was... maar het moest blijkbaar zo zijn; dat is alles wat ik erover kan zeggen. En nu begint hopelijk voor mij een nieuwe levensfase. Ik zie hem nog niet, maar ik wil graag naar de Bodensee verhuizen, Konstanz. Helaas is er tot nu toe helemaal niets gebeurd met betrekking tot een woning. Sa: We kunnen daar dan nog voor bidden, dat het lukt.∞

S: Ik ben echt dankbaar. Ik word eigenlijk steeds dankbaarder, omdat ik zie hoe de Vader mij de hele tijd geleid heeft. Ik ben al meer dan 40 jaar op de weg en ik merk nu pas echt waar het om draait en hoe Hij mij geleid heeft – en ik mag dat ook verder doorgeven. En ik ben dankbaar dat ik vijf jaar geleden plotseling de impuls van Jezus kreeg: „Meld je eens aan bij de telefoonhulplijn.“ – Eerst dacht ik alleen: „Ja, zodat ik mensen heb waarmee ik in het team kan uitwisselen.“ – Maar inmiddels is het zo dat ik mensen aan de telefoon heb aan wie ik kan helpen, of beter gezegd: Jezus door mij heen. Want ik weet nooit wat daar aan de telefoon op me afkomt en ik weet niet wat het juiste is om te zeggen, maar Hij helpt me

daarbij en ik merk dat het een geven en nemen is en hoe ik ook impulsen krijg van de bellers.

Ik mag met Jezus ook leven als voorbeeld voor het gezin en voor mijn partner, want zij gaan de weg niet zo openlijk, maar ze zijn dankbaar als ik kom en we hebben goede gesprekken. En af en toe kan ik dan ook mijn geloof, dus mijn gezamenlijke weg met Jezus, openleggen en daar ben ik echt dankbaar voor.

Uw woorden raken me diep. Ze schilderen het beeld van een buitengewoon intieme en tegelijk dienende relatie met God, die tegelijkertijd wordt gekenmerkt door een groot, bijna overweldigend verlangen en een duidelijke, geaarde roeping. Laat me samenvatten wat ik hoor en daarop reageren met een perspectief.

I: Het gaat mij eigenlijk een beetje zoals J. Het verlangen is zo sterk in mij verankerd en zo groot, dat ik mijzelf vaker heel bewust moet terugnemen, omdat ik anders helemaal niet meer uit de stille uren die ik met Jezus heb, weg wil. En dan doe ik dingen die heel banaal zijn, puzzels of zoiets, gewoon om niet in dat verlangen te verdrinken.

In het dagelijks leven ben ik onderweg als ambassadeur van het Rijk Gods. Ik bezoek regelmatig mensen die niemand hebben; maar er is nog iets anders wat ik voor de Vader mag doen. Hij heeft in mij deze bron vrijgemaakt, deze levende bron, die steeds sterker stroomt en dat is zo wonderbaarlijk; Hij geeft mij een klein zetje, dan weet ik dat er iets is waarvoor ik mij moet openstellen, mij voor Hem moet openen, zodat de Geest kan stromen. Dan hoef ik alleen maar helemaal bij Hem te zijn, er zijn dan ook geen gedachten die storen, en Hij laat Zijn zegen en wat Hij ook wil laten stromen, maar het is soms ook genezing; en dat is eigenlijk de dienst, denk ik, waartoe Hij mij geroepen heeft.

Verder, juist wanneer ik zo over mijzelf vertel, heb ik het gevoel dat er nog veel ego bij zit, maar wanneer dit levende water stroomt, stromen van levend water, dan weet ik precies dat ik daar niets mee te maken heb, dat Hij alles doet, en het werkt in het onzichtbare, en wat Hij daar ook bewerkt, dat weet alleen Hij. De laatste tijd is het zo dat ik voel wanneer iemand dat nodig heeft, ja, dan stem ik mij volledig af op de mens – of op de situatie. Maar het zijn niet alleen mensen; het is soms ook zo dat wanneer ik in een gebied ben, in een landschap of in een straat of ergens, dat ik voel dat Hij Zijn levende water daarheen wil laten stromen. Dat hoeven niet alleen mensen te zijn, dat zijn zeker ook geesten, zielen, natuur, die dit levende water nodig hebben. Verder heb ik nu niets meer te zeggen.

∞

L: Ik ben nog niet zo lang op deze weg vergeleken met jullie, ongeveer vier jaar, en bij mij is het zo als bij jullie beiden, ik sta mezelf op de een of andere manier in de weg. Ik heb zo'n enorm verlangen dat ik kan voelen dat Hij mij liefheeft; en er zijn dagen waarop ik merk dat ik de hele wereld liefheb of alle mensen, maar die zijn heel zeldzaam.

Meestal is het zo dat ik 's morgens de stilte opzoek, maar dan sleurt de dag mij zo mee, en ik ben gewend alles alleen te doen, ook met de kinderen en zo, en ik wens gewoon dat ik dat meer kan voelen, dat ik dat samen met Hem mag doen.

Sa: De Vader heeft al vaker gezegd dat men de gedachten samen met Hem moet denken, dat men Hem moet betrekken in de eigen gedachtenwereld, met het besef dat Hij altijd meeluistert, dat Hij altijd meegaat met jouw gedachten; dan voel je onmiddellijk Zijn aanwezigheid, dan is Hij er meteen. Wanneer je denkt: Ik moet nu koken of iets doen in de tuin, en je denkt dat samen met Hem, dan voel je hoe Hij met je kookt, hoe Hij met je de tuin in gaat, dan is Hij altijd daar, respectievelijk in jouw bewustzijn, en daarom gaat het. Dan kom je Hem steeds nader.

L: Ik probeer al, zoals deze week, toen mijn zoon naar het ziekenhuis moest, met Hem te spreken en te bidden dat alles goed gaat. Maar 's avonds val ik dan in bed en zeg tegen mijzelf: Je bent eigenlijk alleen maar alleen aan het rennen geweest.

M: Mag ik daar iets over zeggen? Bij mij is het beter geworden sinds ik elke dag bid om leiding van mijn gedachten, woorden en daden. Geen algemene leiding, maar specifiek: *“Leid mij in gedachten, woorden en daden.”* Sinds ik dat elke dag bid, is het voor mij beter geworden.

I: Ik heb daar ook een ervaring mee die ik zou kunnen delen. De Vader heeft mij gezegd dat ik mij 's morgens erop moet afstemmen dat Hij alle mensen die ik ontmoet via mij wil aanraken. En Hij zei: *“En 's avonds leg je Mij nog eens iedereen die je bent tegengekomen in Mijn handen, in Mijn zegen.”* Dat doet heel goed.

C: Wanneer ik 's avonds naar bed ga, ga ik op mijn zij liggen, kruis mijn armen over mijn borst en zeg tegen Jezus dat ik van Hem houd en dat Hij mij Zijn liefdeslichtstraal naar mijn hart moet sturen en mij door de nacht moet leiden. Dan bid ik nog een beetje, meestal kom ik niet ver omdat ik meteen in slaap val, en wanneer ik wakker word, denk ik alweer aan Hem.

G: Ik wil alleen iets zeggen over wat daarnet gezegd werd over goede werken doen. Daar hoeft men helemaal niet over na te denken, want goede werken doen is een onderdeel van de naastenliefde. Wanneer men de Vader boven alles liefheeft, dan heeft men ook naastenliefde. En bij de naastenliefde zijn er drie punten:

Het eerste is goede werken doen; die doet men vanzelf, zonder dat men eraan denkt dat men ze zou moeten doen.

Het tweede is: wanneer anderen je onterecht aanvallen, dan moet je nederig zijn, dat aannemen, en niet agressief of boos worden en overeenkomstig reageren. Dat is het tweede punt dat bij de naastenliefde hoort.

En het derde punt: iedere mens die men op straat ziet, moet men herkennen als broer of zus en zeggen: *“Die is toch op dezelfde weg als ik. Of hij het nu al weet of nog niet weet, dat speelt voor mij geen rol. Hij is een broer of een zus.”*

Dus de naastenliefde is belangrijker dan goede werken doen, want daarin is al het andere inbegrepen.

∞

Li: Wat er met Klaus gebeurd is, heeft mij erg aangegrepen. Ik had ook op een andere afloop gerekend. Maar het is natuurlijk in Gods hand en het is ook mooi om te horen hoe

sommigen ervaren dat het nu goed met hem gaat. Ik kan dat niet zo ontvangen, maar het is weldadig om te weten dat het goed met hem gaat, en dat vind ik heel mooi. En ja, Gods wegen zijn ondoorgrondelijk.

In het algemeen gaat het best goed met mij. Af en toe, wanneer je naar de hemel kijkt en dan de chemtrails ziet of hoe het er zo rondom aan toegaat, dan zeg ik: *“Vader, ik draag het aan U over, maak het alstublieft onschadelijk.”* En: *“Ik probeer gewoon te leven en mijn best te doen, help mij alstublieft daarbij.”*

Of wanneer er weer een ernstig ongeluk gebeurt en zulke berichten af en toe tot je doordringen, dan zeg ik tegen mezelf: *“Het is in Gods hand en plan.”* Ik wind mij daar ook niet meer over op, het raakt mij inmiddels niet meer zo sterk, en daarvoor ben ik dankbaar.

Sa: Ik was tien dagen in de kliniek vanwege mijn spinale kanaalstenose, een vernauwing in de wervelkolom, behandeld met cortison. Sindsdien was ik eigenlijk zo goed als pijnvrij. De arts heeft wel gezegd dat ik niet meer moet hardlopen, niet meer moet skiën enzovoort. Toch ben ik onlangs drie dagen op skivakantie geweest en daardoor is het nog beter geworden, nu voel ik helemaal niets meer. Ik heb desondanks een aansluitende nabehandeling van 20 dagen, dus een revalidatie, aangevraagd bij de pensioenverzekeringsinstantie, omdat die wordt aangeboden. Die is afgewezen. Toen heb ik bezwaar aangetekend en dat is opnieuw afgewezen. Daarna heb ik Jezus gevraagd waarom dat was afgewezen.

Mijn plan was namelijk om in die tijd te vasten en de 20 dagen in de kliniek te benutten om verder te schrijven aan een boek. Dat, zo dacht ik, zou ook in Zijn wil zijn en goed zijn. Maar de Vader bedoelde het anders. Hij zei dat Hij het soms om wijze redenen toelaat dat ons iets wordt onthouden of afgenomen, ook wanneer het voor ons goed zou zijn. Wanneer wij daar dan van afzien zonder te morren of te twijfelen en de situatie vreugdevol aannemen met de woorden: *“Vader, het is Uw wil, ik vertrouw U,”* dat wij daardoor meer geestelijke winst behalen dan wanneer wij datgene hadden gekregen waarvan wij denken dat het goed voor ons is. In het wegnemen of verhinderen zit dus altijd een verborgen geestelijke winst, die groter is dan wat wij willen. Dat was het antwoord, zo heeft Hij mij dat uitgelegd.

En dan wil Jezus dat ik nog over iets anders spreek. Het is namelijk zo dat wij op onze geestelijke weg soms, in de grote levensstrijd, dingen willen en moeten opgeven die niet goed voor ons zijn. De seksualiteit bijvoorbeeld is voor veel kinderen van God een thema, waarbij men steeds weer moet strijden om zich te beperken tot wat men denkt dat juist is. Of dat men een verslaving opgeeft, wanneer men bijvoorbeeld rookt of overmatig alcohol drinkt. Of men staat in een voortdurende strijd met ongeduld of ergernis, die men vaak pijnlijk onderdrukt. En zo heeft men zich als goede christen heel wat verboden en ontzegt, omdat dat nodig was voor de geestelijke vooruitgang.

Nu, stel dat men iemand in de familie- of kennissenkring heeft, of een persoon in de buurt, die zijn hele leven losbandig heeft geleefd, heeft gerookt en gedronken, een hoop geld heeft verdiend en verkwist, dure auto's heeft gereden, misschien vijf keer getrouwd is geweest en allerlei slecht opgevoede kinderen heeft, ook luidruchtig en driftig was en zich überhaupt nooit met iets geestelijks heeft beziggehouden en ook geen vriend van de naastenliefde was — wat ons steeds weer heeft gestoord en waarbij wij soms hebben gedacht: *“Die zal nog wel merken waar hij/zij zo terecht komt.”*

Dan komt men op een dag in het hiernamaals aan en die persoon is daar ook, en dan zegt Jezus tegen deze mens: *“Kom hier, Mijn verloren zoon, Mijn verloren dochter, Ik vergeef je alles. Ik kijk niet terug, maar neem je aan en ook jij komt in Mijn Vaderhuis.”*

Deze mens heeft precies het tegenovergestelde gedaan van wat God gebiedt en wat wij ons moeizaam hebben ontzegd en bevochten — en heeft dezelfde winst, alleen omdat de Vader hem of haar na het overlijden in Zijn verlossende liefde heeft geplaatst, waarin deze persoon zich heeft bezonnen en vrij geworden is. Wat gaat er dan in ons om? Hoe denken wij dan over deze mens? Of over God? Zeggen wij dan: *“Dan was alles waarvoor ik gevochten heb dus voor niets, dat is onrechtvaardig, dat is niet eerlijk, dat begrijp ik niet, dat heeft hij/zij niet verdiend.”*

Zijn wij dan jaloers op deze mens? Of hebben wij zoveel barmhartige liefde in ons, dat wij ons verheugen dat deze verblinde ziel verlost is en naar huis is geleid?

Misschien kan men het zich verstandelijk zo verklaren dat men niets weet over het voorgeboortelijke bestaan van deze persoon en wat ertoe heeft geleid dat hij of zij nu zo'n leven en zo'n verlossing beleeft. Maar dat is niet de alles vergevende en barmhartige verlossingsliefde van Jezus, die geen verklaring nodig heeft, maar onvoorwaardelijk liefheeft. Met en in die liefde verheugt men zich eenvoudig dat een verloren zoon of een verloren dochter mocht terugkeren in het Vaderhuis.

Hoe men in zo'n gedachte of in zo'n situatie reageert — klagend, beschuldigend of vol vreugde voor deze mens — laat zien waar men geestelijk staat; het is een maatstaf voor de barmhartige, onzelfzuchtige liefde.

Een persoon die opzettelijk kwaadaardig is, gaat natuurlijk niet meteen naar de Vader. Hij heeft zijn duistere sfeer in het hiernamaals zelf opgebouwd, die in lange tijdsperioden eerst gezuiverd en gelouterd moet worden. Maar wanneer iemand alleen verblind door de wereld is gelopen en alles heeft meegemaakt en eigenlijk niet bewust opzettelijk slecht was, dan kan het zijn dat deze mens meteen of spoedig als verloren kind wordt aangenomen. Dat is niet de normale gang van zaken, maar het kan gebeuren.

G: Eigenlijk zijn er meestal langere tijdsperioden nodig voordat een ziel van de ene sfeer naar de volgende, hogere sfeer komt, om uiteindelijk in de hemelse sfeer te geraken. En er zijn drie verschillende hemelse sferen:

De laagste is de wijsheidssfeer, daarna komt de liefde-wijsheidssfeer en de hoogste is de liefdessfeer.

En alle materie moet nog verlost worden. Dat duurt nog miljarden en ontelbare miljarden jaren voordat alles verlost is. Maar daarna bewegen wij allen richting hemel en staat Lucifer alleen. Dan heeft hij niets meer behalve zichzelf. Dan blijft hem ook niets anders over dan tegen Jezus te zeggen: *“Ik heb verkeerd gehandeld. Ik kom terug.”*

Sa: Hij is dan handelingsonbekwaam, omdat hij geen ziel meer heeft. De ziel is immers het uitvoerende orgaan van de geest, en wanneer hem de ziel is afgenomen — dus wanneer de materiële schepping vergeestelijkt is en weer naar het goddelijke is teruggevoerd — dan heeft Satan geen ziel meer en kan hij niets meer doen. Maar dan duurt het nog steeds

eonen voordat hij tot bezinning komt en zegt: *“Ja, ik geef op. Ik verneder mij en keer naar huis terug.”*

C: Krijgt hij dan een nieuwe ziel?

Sa: Ja, want zijn ziel is dan vergeestelijkt; zij is teruggebracht in het goddelijke door de terugkeer van alle wezens van deze schepping, die uit de materie voortkomen. Dat zijn dan nieuwe wezens, geboren in de geest van God en daardoor goddelijk wedergeboren. Uit de geest van Satan ontstaat uiteindelijk, bij zijn terugkeer en door zijn terugkeer naar de Vader, een nieuwe ziel op grond van zijn dan nieuwe goddelijke werkzaamheid waarmee hij bekleed wordt.

J: Nu heb ik een vraag. Ieder mens van ons heeft immers een aandeel van Lucifer in zich. Wanneer wij dat verlost hebben door onze terugkeer, blijft dat dan bij ons als verlost deel of waar gaat dat dan naartoe? Wat gebeurt er met het satanische zielsdeel dat wij daarnaast in ons opnemen?

Sa: Ja, wanneer wij incarneren, nemen wij als ziel bovendien nog satanische zielsbestanddelen in ons op, die wij tot verlossing moeten brengen. Jij vraagt nu of die dan ook bij ons worden gevoegd of ergens anders naartoe gaan.

Jezus heeft mij daarop een antwoord gegeven (achteraf nog verder uitgebreid): Het is namelijk zo dat het gehele materiële universum, wanneer het verlost is, in geestelijke vorm blijft voortbestaan, waarop en waarin dan met Gods geest vervulde wezens leven. Wat wij aan satanisch extra gewicht tot verlossing brengen, wordt grotendeels aan deze geestelijke wereldlichamen toegevoegd. Het wordt dan een deel van het geestelijke universum dat tot in alle eeuwigheid blijft bestaan.

Afhankelijk van de zielsstructuur en -gesteldheid van een mens blijft echter ook een bepaald satanisch extra aandeel voor altijd in de ziel geïntegreerd, versmelt als het ware met haar, waarbij de ziel op haar beurt door haar liefde tot Jezus Christus met de Godsgeest versmelt, waardoor iedere ziels-substantie vergoddelijkt wordt, of het nu een eigen of een vreemd aandeel betreft.

Bij dit proces van aansluiting en integratie van satanische ziels-substantie moet ook nog de vroegere nabijheid van de betreffende oergeest tot Lucifer in aanmerking worden genomen ... en nog veel meer; daardoor is deze thematiek zeer complex en zal zij eens hele boeken vullen, wanneer de Vader dit wil openbaren.

Door bergen en dalen naar U, Jezus – <https://www.youtube.com/watch?v=VtWesv3ethQ>

Voorlezen van de tekst die broeder Johannes Nakath heeft geschreven, die vaak in Nesselwangen aanwezig was en de mooie gebeden heeft uitgesproken. Johannes wist niet dat Klaus kanker had en was totaal verrast dat Klaus naar huis is gegaan (is overleden). Op dezelfde dag heeft hij mij nog dit gebed gestuurd, met de titel: ... en Klaus gaat naar huis.

“Goede Vader, U hebt nu de lieve Klaus, Uw kind en onze broer, uit ons midden tot U thuisgehaald. Vader, wij danken hem dat hij ons gedurende vele jaren een plaats heeft bereid waar wij, Uw kinderen, elkaar regelmatig konden ontmoeten om U, Jezus Christus, en vele van Uw zalige metgezellen in ons midden te mogen ervaren en Uw heilige woorden te ontvangen.

O Vader, wilt U deze lieve broer alstublieft onze dank overbrengen, want door deze ontmoetingen hebben wij, broers en zussen, elkaar steeds meer gevonden en zijn wij elkaar in de liefde tot U steeds nader gekomen, waarbij echter de gemeenschap met U, die wij via de ontvangers van Uw woorden in diepe vreugde mochten beleven, het blijvend hoogste was en is. Jezus Christus levend onder ons, zoals U reeds 2000 jaar geleden tot Uw leerlingen hebt gezegd: ‘Ik ben bij jullie alle dagen tot aan het einde van de wereld.’

En onze broer Klaus danken wij dat hij ons het huis heeft bereid en ons zo goed heeft verzorgd en gevoed, zodat wij mochten ervaren dat U, Jezus, niet zwijgend bij ons bent, maar met liefdevolle, duidelijke woorden en in Uw goddelijke, liefhebbende kracht, die wij mochten ontvangen en nu mogen uitstralen naar onze familie, de vrienden, ja, naar deze wereld.

Zegen daarom Klaus, lieve Vader, dat hij ook nu in het hiernamaals met zijn vreugdevolle liefdeskracht ook die geestelijke wezens op U opmerkzaam maakt die nog in het duister of in twijfel wandelen. Versterk Klaus, dat hij met vreugde vele, vele geesten helpt de deur te openen die voor hen de weg vrijmaakt naar U.”

Liefste Jezus, in Uw woorden door Jakob Lorber, in het boek *Bisschop Martin*, toont U ons vele wegen in het hiernamaals en laat U ons vermoeden wat ons te wachten staat — niets slechts, zolang wij maar met het juiste geestelijke fundament, de liefde tot U en tot onze naasten, overgaan. En zo zal ook de liefdevolle Klaus veel mogen bereiken in vreugde aan Uw hart... O Vader, U alleen schenkt hem zijn verdere weg in Uw liefde en genade en in Uw wil. En alleen deze Uw heilige wil geschiede.

En schenk Christine en allen die rouwen om Klaus’ terugkeer Uw vaderlijke troost, en leg Uw verwarmende hand over hen in Uw wil. Voor ons mag Klaus’ heengegaan een teken zijn van het komende, zoals U zegt: *“Twee zijn op het veld, en één wordt weggenomen, terwijl de ander achterblijft.”* Zo zal het vele van ons vergaan, maar wij weten dat alles wat gebeurt een gevolg is van Uw goddelijke wil, en dus mogen wij ons nederig en in onophoudelijke liefde aan dit lot onderwerpen.

En toch: Vader, versterk de achterblijvers, dat zij niet wanhopen, niet klagen, en hun lichte weg naar U blijven volgen. En schenk ons nu het licht, dat al het leven uit U komt, en al het leven naar U terugkeert, liefste Vader. Amen.

De liefde blijft – <https://www.youtube.com/watch?v=UsM0gza1ZsQ>

Voorbeden

Samuel: Liefste Jezus, zo leggen wij U allen aan het hart, die nu in onze gedachten bewegen, ook al spreken wij het niet hardop uit. U bent hier, U ziet dieper in onze zielen dan wij zelf, wat ons belast, wat wij met ons meedragen aan lasten — voor onze medemensen en ook voor onszelf, wanneer wij soms in twijfel geraken of het vertrouwen verliezen.

Zo komen wij nu tot U, zoals wij zijn, met al die ballast, en bidden U dat U Uw liefdeslicht uit Uw hart laat stromen in onze harten en zielen.

De balsem van Uw liefde moge ons doordringen. Een balsem van vrede moge ons vervullen in Uw aanwezigheid, waar U zegt: *“Mijn kinderen, alles is goed, alles is in Mijn hand. Wanneer jullie later terugkijken op jullie aardse leven, zullen jullie herkennen en zeggen: ‘Mijn Vader, het spijt mij dat ik hier en daar niet op U vertrouwd heb, dat ik getwijfeld heb, terwijl U altijd bij mij was, alles hebt gedaan zodat alles zijn weg naar U vindt.’”*

Deze strijd strijdt U met ons, liefste Vader. Wanneer een kind nieuw geboren wordt, bent U bij dat kind en leidt het op zijn weg. U gaat met het kind door de diepe dalen, maar U verlaat het niet. Alleen de mens keert zich van U af en kan U niet meer zien en verliest zich dan in de jungle van deze wereld, maar U bent er altijd. U hebt slechts één wil: alles wat gevallen is terug te brengen, te verlossen, te bevrijden, te verzachten en met liefde te vervullen. Dat is Uw bewustzijn. Dat bent U, God. Amen.

Avondmaal

Wij delen het brood om de beurt uit met de woorden tegen elkaar: *“Het Lichaam van Christus voor jou”*, en schenken de wijn. Jezus zegt daarbij:

“Neem nu het brood, dat Mijn vlees is, Mijn Lichaam is en Mijn Woord, dat jullie levend moeten maken in jezelf door de daad van de liefde. En neem de wijn, die Mijn bloed is, Mijn leven en Mijn liefde, die Ik heb opgeofferd tot vergeving van de zonden van alle wezens van deze schepping.”

Wij nemen nu brood en wijn tot ons.

